

مُهر هفتم و هفت کَرَنای

¹ و چون مُهر هفتم را گشود، خاموشی قریب به نیم ساعت در آسمان واقع شد. ² و دیدم هفت فرشته را که در حضور خدا ایستاده‌اند که به ایشان هفت کَرَنای داده شد. ³ و فرشته‌ای دیگر آمده، نزد مذبح بایستاد با مَجَمَری طلا و بخور بسیار بدو داده شد تا آن را به دعا‌های جمیع مقدّسین، بر مذبح طلا که پیش تخت است بدهد، ⁴ و دود بخور، از دست فرشته با دعا‌های مقدّسین در حضور خدا بالا رفت. ⁵ پس آن فرشته مجمر را گرفته، از آتش مذبح آن را پر کرد و به سوی زمین انداخت و صداها و رعدها و برقها و زلزله حادث گردید.

اوّل چهار کَرَنای

⁶ و هفت فرشته‌ای که هفت کَرَنای را داشتند خود را مستعدّ نواختن نمودند. ⁷ و چون اوّلی بناخت تگرگ و آتش با خون آمیخته شده، واقع گردید و به سوی زمین ریخته شد و ثلث درختان سوخته و هر گیاه سبز سوخته شد.

⁸ و فرشته دوّم بناخت که ناگاه مثال کوهی بزرگ، به آتش افروخته شده، به دریا افکنده شد و ثلث دریا خون گردید، ⁹ و ثلث مخلوقات دریایی که جان داشتند، بمردند و ثلث کشتیها تباہ گردید.

¹⁰ و چون فرشته سوم نواخت، ناگاه ستاره‌ای عظیم، چون چراغی افروخته شده از آسمان فرود آمد و بر ثلث نهرها و چشمه‌های آب افتاد. ¹¹ و اسم آن ستاره را اَفْسَتین می‌خوانند؛ و ثلث آنها به اَفْسَتین مبدّل گشت و مردمان بسیار از آبهای که تلخ شده بود مردند.

¹² و فرشته چهارم بناخت و به ثلث آفتاب و ثلث ماه و ثلث ستارگان صدمه رسید تا ثلث آنها تاریک گردید و ثلث روز و ثلث شب همچنین بینور شد. ¹³ و عقابی را دیدم و شنیدم که در وسط آسمان می‌پرد و به آواز بلند می‌گوید: وای، وای، وای، بر ساکنان زمین، به سبب صدا‌های دیگر کَرَنای آن سه فرشته‌ای که می‌باید بنوازند.

Das siebte Siegel und die sieben Posaunen

¹Und als es das siebte Siegel auftat, geschah eine Stille im Himmel etwa eine halbe Stunde lang. ²Und ich sah die sieben Engel, die da stehen vor Gott, und ihnen wurden sieben Posaunen gegeben. ³Und ein anderer Engel kam und trat an den Altar und hatte ein goldenes Räuchergefäß; und ihm wurde viel Räucherwerk gegeben, dass er es darbringen mit dem Gebet aller Heiligen auf dem goldenen Altar vor dem Thron. ⁴Und der Rauch des Räucherwerks vom Gebet der Heiligen stieg auf von der Hand des Engels vor Gott. ⁵Und der Engel nahm das Räuchergefäß und füllte es mit Feuer vom Altar und schüttete es auf die Erde. Und da geschahen Stimmen und Donner und Blitze und Erdbeben.

Die ersten vier Posaunen

⁶Und die sieben Engel mit den sieben Posaunen hatten sich gerüstet zu blasen. ⁷Und der erste Engel blies die Posaune; und es geschah Hagel und Feuer, mit Blut vermengt, und fiel auf die Erde; und der dritte Teil der Bäume verbrannte, und alles grüne Gras verbrannte.

⁸Und der zweite Engel blies die Posaune; und es fuhr etwas wie ein großer Berg mit Feuer brennend ins Meer; und der dritte Teil des Meeres wurde zu Blut, ⁹und der dritte Teil der lebendigen Kreaturen im Meer starben, und der dritte Teil der Schiffe wurde zerstört.

¹⁰Und der dritte Engel blies die Posaune; und es fiel ein großer Stern vom Himmel, der brannte wie eine Fackel und fiel auf den dritten Teil der Wasserströme und

Revelation 8

über die Wasserquellen.¹¹ Und der Name des Sterns heißt Wermut. Und der dritte Teil der Wasser wurde Wermut; und viele Menschen starben von den Wassern, weil sie so bitter geworden waren.

¹² Und der vierte Engel blies die Posaune: und es wurde geschlagen der dritte Teil der Sonne und der dritte Teil des Mondes und der dritte Teil der Sterne, so dass ihr dritter Teil verfinstert wurde und den dritten Teil des Tages das Licht nicht schien und die Nacht desgleichen.¹³ Und ich sah und hörte einen Engel fliegen mitten durch den Himmel und sagen mit lauter Stimme: Weh, weh, weh denen, die auf Erden wohnen, wegen den anderen Posaunenstimmen der drei Engel, die noch blasen sollen!